

Sygn. akt IV CSK 618/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa C.C., I.C.
i M.C.
przeciwko Bankowi [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zwolnienie od egzekucji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów C. C.
i M. C.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanego solidarnie od powodów kwotę 3600,- (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja powodów powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiły omawiane przesłanki. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji. Skarżący pomijają, że zgodnie z ustaleniami Sądu Apelacyjnego powództwo wszystkich powodów o zwolnienie nieruchomości oraz w znacznej części wierzytelności spod egzekucji zostało wniesione po terminie określonym w art. 841 § 3 k.p.c., który jest terminem prawa materialnego a jego uchybienie skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności. Ponadto w stosunku do wierzytelności zajęcie zostało uchylone i w tym zakresie

postępowanie egzekucyjne umorzone. Na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie analizuje zasadności podstaw skargi kasacyjnej, nie mniej jednak rozważa, czy pozostają one w związku z przesłankami przytoczonymi przez skarżącego. Wobec nie powołania w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 843 § 3 k.p.c. stwierdzenie uchybienia terminowi przesądza o rozstrzygnięciu, Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym nie może bowiem wyjść poza granice zaskarżenia i podstawy skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.); związany jest też ustaleniami faktycznymi Sądów *meriti* przyjętymi za podstawę rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Ubocznie jedynie wskazać trzeba odnośnie do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, że zagadnienie formy umowy o przystąpienie nowego wspólnika do spółki cywilnej, której wspólnikom przysługuje współwłasność łączna nieruchomości rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 9 lutego 2007 r., III CZP 164/06 (OSNIC z 2008 r., nr 1, poz. 5) wyrażając pogląd, że wymaga ono zachowania formy szczególnej obowiązującej przy przeniesieniu własności. Wskazane zatem przez skarżących argumenty nie dają podstawy do przyjęcia, że nastąpiła kwalifikowana postać naruszenia wskazanych przepisów materialnego mająca charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w zw. z § 5 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).